

§ 7.

De pengesedler, der nu benyttes, skal indtil videre have gyldighed. Den endelige frist for afløsning af sedlerne fastsættes ved aftale mellem landsstyret og statsministeriet.

Indtil sådan afløsning finder sted, gælder med hensyn til de nuværende penge-sedler de i §§ 1, 4 og 5 givne bestemmelser.

§ 8.

Pengesedlerne kan efter statsministerens nærmere bestemmelse efter forhandling med landsstyret indkaldes og nye sedler udstedes, jfr. §§ 2 og 3. De indkaldte sedler op-hører da at være lovligt betalingsmiddel fra det tidspunkt, som fastsættes ved bekendt-gørelsen. Når et år er forløbet fra dette tidspunkt, mister de indkaldte sedler deres gyl-dighed. Såfremt omstændighederne taler derfor, kan dog den i § 2 omtalte stedlige be-styrelse indløse sådanne sedler.

§ 9.

Som skillemønt på Færøerne anvendes den i Danmark anvendte skillemønt.

Bemærkninger til lovforslaget

Da Færøerne efter den tyske besættelse af Danmark blev besat af England, blev der mellem den britiske regering og administrationen på Færøerne truffet overens-komst om en række spørgsmål vedrørende Færøernes forsyning, pengeordningen, va-luta, import og eksport m. v. Den endelige overenskomst er dateret den 27. marts 1941; overenskomsten er aftrykt som bilag 1.

En af bestemmelserne i denne overens-komst gik ud på, at der skulle gennemføres forbud mod import og eksport af betalings-midler samt eksport af udenlandske værdi-papirer og guld samt mod overførsel af lokale betalingsmidler til personer, bosat udenfor Færøerne.

Allerede ved en kundgørelse af 31. maj 1940 var det bestemt, at alle de danske pengesedler, der dengang var på Færøerne, skulle forsynes med en særlig afstempling, og fra 1. juli s. å. skulle uafstemplede danske pengesedler ikke længere være gyl-digt betalingsmiddel på øerne, se bilag 2.

Da beholdningen af de afstemplede pengesedler ikke strakte til, blev der ved en kundgørelse af 14. oktober 1940 givet hjemmel for, at amtmanden efter indstilling fra lagtingets landsnævne på nationalbankens vegne kunne udstede nye pengesedler for indtil 2 mill. kroner. Disse skulle være dækkede af britisk valuta efter kurs 22,40, se bilag 3.

Ved en kundgørelse af 18. december 1940, jfr. kundgørelser af 25. februar 1941, 26. april 1941 og 3. juli 1942, blev der truffet en ny ordning, hvorefter der udstedtes helt nye sedler (for 5 mill. kroner), dels til om-bytning med de hidtil udstedte, dels til forøgelse af seddelmængden. Det forøgede beløb skulle dækkes ved deponering af til-svarende sterlingbeløb i britisk bank, og alle de nye pengesedler, der udstedtes af amtmanden på Danmarks nationalbanks vegne, var ved tilsagn fra den britiske re-gering sikret omveksling til britisk valuta efter kurs 22,40, se bilag 4, 5, 6 og 7. Ved den sidste af de nævnte kundgørelser blev seddelmængden forøget til 10 mill. Yder-ligere forøgelser er sket ved kundgørelser af 26. august 1943 (1 mill.), 27. oktober 1944 (2 mill.), 29. november 1945 (2 mill.).

Efter krigens og besættelsens afslut-ning ændredes den ved overenskomsten af 1941 fastsatte kurs ved en kundgørelse af 8. september 1945, idet kursen fremtidig skulle være „lig med kursen for de i det øvrige kongerige anvendte kroner, for tiden 19 kr. 34 øre lig med 1 pund sterling“.

Den genoptagne samhandel nødven-diggjorde, at der skabtes mulighed for pengeoverførsel mellem øerne og rigets øvrige dele, og dette ordnedes gennem finans-ministeriet og oppebørselskontoret på Fær-øerne.